
Soesterkwartier in beeld

De samenwerkingsrelatie tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven in Soesterkwartier, met betrekking tot mensen met een beperking.

“Coming together is a beginning; keeping together is progress; working together is success. “

Cursus: Praktijkonderzoek

Cursuscode: AMWU-V4PRAKOZ-10

Student: Anniek Smit (1622456), Manouk Sinnema (1618631) en Laura Roest (1615509)

Afstudeercoach: Clarinda van Lunteren

Beoordelaar: Azemalie Panchu

Onderzoeksbegeleider: Marco van Stralen

Datum: 23 mei 2016

Samenvatting

Dit onderzoek richtte zich op de samenwerking van sociale professionals en bewonersinitiatieven in de wijk Soesterkwartier in Amersfoort. Aanleiding van dit onderzoek zijn de wetsveranderingen in deze maatschappij, die veel betekenen voor de participatie van de individuele burger. Gevolg van deze verandering is ook dat bewonersinitiatieven een grotere rol gaan spelen in een wijk of een stad. De vraag rijst welke rol sociale professionals hier in hebben gekregen. Voor dit onderzoek was de volgende onderzoeksvraag geformuleerd:

“In welke mate zijn sociale professionals en bewonersinitiatieven tevreden over de onderlinge samenwerking met betrekking tot mensen met een beperking, in de wijk Soesterkwartier?”

Door middel van een buurtnetwerkoverleg hebben de onderzoekers de sociale kaart van de wijk Soesterkwartier in een korte periode leren kennen. Na dit overleg zijn er open interviews afgenomen met negen sociale professionals en zeven bewonersinitiatieven in Soesterkwartier.

Uit de resultaten van de interviews is gebleken dat het grootste gedeelte van de respondenten tevreden is over de onderlinge samenwerking. Zij gaven aan dat ze het idee hebben dat de verschillende partijen in de wijk elkaar kennen en dat er gebruik wordt gemaakt van elkaars expertise. In sommige individuele gevallen kan dit nog verbeterd worden. Een andere belangrijke factor uit de resultaten is de onduidelijkheid over de onderlinge verhoudingen tussen professionals en bewonersinitiatieven, veel partijen zijn nog zoekend in de rolverdeling rondom een cliënt. Ook bleek uit de resultaten dat veel bewonersinitiatieven kampen met onzekerheid over hun voortbestaan, iets wat meestal niet ten goede komt voor de samenwerking met andere partijen. Gezien de onduidelijkheid betreft de rolverdeling wordt aanbevolen een duidelijke richtlijn te creëren als het gaat om het werken met mensen met een beperking. Daarnaast wordt het belang ingezien om dit onderzoek breder te trekken naar meerdere wijken in Amersfoort. Onderzoek naar de samenwerkingsrelatie in deze wijken is dan ook aan te bevelen.

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	5
Inleiding en aanleiding onderzoek.....	6
Hoofdstuk 1: Probleemstelling	7
1.1 Actuele ontwikkelingen participatiesamenleving	7
1.2 Gemeente Amersfoort.....	8
1.2.1 De wijk Soesterkwartier en bewonersinitiatieven	9
1.2.2 Bewonersinitiatieven en sociale teams.....	10
1.2.3 Mensen met een functiebeperking.....	11
1.3 Vraagstelling en operationalisering.....	12
Hoofdstuk 2: Onderzoeksaanpak.....	14
2.1 Verantwoording deelvragen en actoren.....	14
2.2 Kwaliteitscriteria.....	15
2.2.1 Betrouwbaarheid.....	15
2.2.2 Validiteit.....	16
2.2.3 Bruikbaarheid.....	16
2.2.4 Onafhankelijkheid.....	16
2.3 Interviews.....	16
Hoofdstuk 3: Resultaten.....	18
3.1 Deelvraag 1	18
3.1.1 Kennis van elkaar.....	18
3.1.2 Buurtnetwerkoverleg.....	18
3.1.3 Gebruik maken van elkaar.....	19
3.2 Deelvraag 2.....	20
3.2.1 Sociale professionals.....	20
3.2.2 Bewonersinitiatieven.....	21
3.3 Deelvraag 3.....	22
3.3.1 Sociale professionals.....	22

3.3.2 Bewonersinitiatieven.....	23
Conclusie en aanbevelingen.....	25
Discussie.....	27
Literatuurlijst.....	28
<i>Bijlage 1: Interviewvragen sociale professionals</i>	
<i>Bijlage 2: Interviewvragen bewonersinitiatieven</i>	
<i>Bijlage 3: Onderverdeling per deelvraag</i>	

Voorwoord

Voor u ligt het onderzoeksverslag van het onderzoek 'Soesterkwartier in beeld', uitgevoerd in de wijk Soesterkwartier in de stad Amersfoort in de periode van januari 2016 t/m mei 2016. Dit onderzoek is uitgevoerd als afstudeeronderdeel van de studie Maatschappelijk Werk en Dienstverlening aan de Hogeschool in Utrecht.

Graag willen wij een speciaal woord van dank richten aan het wijkteam van de wijk Soesterkwartier. We hebben hen als eerst benaderd als respondent in ons onderzoek en dankzij hen hebben we deel mogen nemen aan het buurtnetwerkoverleg in Soesterkwartier. Dit buurtnetwerkoverleg heeft zeer veel bijgedragen aan ons onderzoek, daar hebben we een groot percentage van onze respondenten kunnen benaderen.

Wij hebben met veel toewijding gewerkt aan dit onderzoek.

Manouk Sinnema
Laura Roest
Anniek Smit

Utrecht, mei 2016

Inleiding en aanleiding onderzoek

Door actuele wetsveranderingen is er veel veranderd voor de individuele burger. Belangrijke begrippen bij deze ontwikkelingen zijn participatie en eigen kracht. Met de decentralisatie hebben meerdere gemeentes wijkteams opgezet en spelen bewonersinitiatieven een grotere rol. De vraag rijst in hoeverre mensen met een beperking hun eigen kracht in kunnen zetten om mee te doen in deze participatiesamenleving. Een samenwerkingsrelatie tussen sociale professionals en de bewonersinitiatieven lijkt hierin een rol te kunnen spelen. Dit onderzoek zal zich richten op de wijk Soesterkwartier in de stad Amersfoort. Er zal onderzocht worden hoe de samenwerkingsrelatie op dit moment verloopt en welke kansen en belemmeringen hierbij van toepassing zijn, met betrekking tot mensen met een beperking.

Dit onderzoek wordt uitgevoerd in opdracht van het Kenniscentrum Sociale Innovatie (KSI) van de Hogeschool Utrecht. Dit kenniscentrum is aangesloten bij de faculteit Maatschappij en Recht en houdt zich voornamelijk bezig met het stimuleren, initiëren en uitvoeren van praktijkgericht onderzoek. Deze onderzoeken zijn vooral gericht op de actuele vraagstukken die in de samenleving spelen. Dit heeft als doel dat er kennis wordt ontwikkeld die bijdraagt aan de professionaliteit en aan een participatieve samenleving (Hogeschool Utrecht, 2016). Het opzetten en uitvoeren van dit onderzoek zal onder begeleiding plaatsvinden van dhr. Leo Admiraal en dhr. Marco van Stralen. Zij zijn docenten die zijn aangesloten bij het KSI.

De huidige samenleving is onderhevig aan meerdere veranderingen. Deze ontwikkelingen vragen een flexibele houding van de sociale professional om hierop in te spelen. In het kader van de opleiding Maatschappelijk Werk en Dienstverlening wordt er geacht dat er in het vierde jaar onderzoek wordt uitgevoerd. Om als toekomstig sociale professional in te spelen op deze veranderingen is het vergaren van nieuwe kennis onmisbaar. Dit onderzoek omtrent de samenwerking tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, gericht op de meest kwetsbare burgers in Amersfoort, is dan ook erg interessant en vernieuwend. Er is namelijk nog geen soortgelijk onderzoek uitgevoerd. Het onderzoek sluit aan op de huidige ontwikkelingen in de samenleving en dient dan ook als belangrijke kennisbasis van het toekomstige werkveld. De keuze om juist dit onderzoek uit te voeren was dan ook snel gemaakt.

In dit onderzoeksverslag zal na deze inleiding allereerst het probleem beschreven worden, in dit hoofdstuk zal ingegaan worden op de verschillende actoren binnen dit onderzoek, en hun rol binnen het eerder beschreven probleem. Uit deze probleemstelling zijn de hoofdvraag en de deelvragen geformuleerd en vervolgens wordt er een operationalisering gegeven van de genoemde begrippen. In het tweede hoofdstuk zal ingegaan worden op de onderzoeksaanpak. Er wordt onderbouwd op welke manieren de onderzoekers denken antwoord te kunnen geven op de onderzoeksvragen. Dit hoofdstuk wordt aangevuld met diverse kwaliteitscriteria, die ondersteunend zullen zijn aan het onderzoek. In hoofdstuk drie worden de resultaten per deelvraag gepresenteerd en later in dit hoofdstuk worden hier conclusies uit getrokken. Dit onderzoeksverslag wordt afgesloten door het noemen van de gebruikte literatuur in de literatuurlijst en de bijlagen.

Hoofdstuk 1: Probleemstelling

1.1 Actuele ontwikkelingen participatiesamenleving

Per 1 januari 2015 heeft er een grote verandering plaatsgevonden in het sociale domein in Nederland. Met de invoer van de Participatiewet, de Jeugdwet en de nieuwe WMO 2015 dragen gemeentes een grote verantwoordelijkheid voor maatschappelijke ondersteuning met minder financiële middelen. Door deze veranderingen zijn begrippen als participatie en eigen kracht belangrijke kernbegrippen geworden. Om de zelfredzaamheid te vergroten wordt er in de huidige maatschappij een grote nadruk gelegd op het benutten van het sociale netwerk van mensen. Een beroep doen op het eigen netwerk van de kwetsbare burger kan echter grote gevolgen met zich meebrengen. De ongelijkheid in relaties kan worden vergroot wat een negatieve impact heeft op de zelfredzaamheid (Brink & van der Veen, 2013). De vraag blijft op welke manier de zelfredzaamheid van de kwetsbare burger dan wel kan worden vergroot, vooral als er sprake is van complexe problematiek. Een onderzoek van Movisie uit 2014 beschrijft de participatie van 'de kwetsbare burger'. De definitie van 'de kwetsbare burger' is volgens Movisie als volgt: *'Burgers die risico lopen om een achterstand in de maatschappij op te lopen of in een sociaal isolement te raken, zoals chronisch zieken, hulp- en zorgbehoevende ouderen, verslaafden, dak- en thuislozen enzovoort.'* Hier is wel een bepaald dilemma zichtbaar. Een outreachende benadering van de sociaal werker blijkt uit onderzoek effectief te zijn. Door deze aanpak wordt ook de 'zorgmisser' en de 'zorgmijder' bereikt (van Doorn, van Etten & Gademan, 2013). Daar tegenover staan de kosten van deze aanpak en de tegenstelling met het versterken van de eigen kracht van de burger. Interventies voor vermaatschappelijking die tot nu toe ingezet worden, zoals mensen met een beperking in een "gewone wijk" laten wonen, werken soms averechts of brengen zelfs schadelijke gevolgen met zich mee. Om de vermaatschappelijking van deze burgers dan ook daadwerkelijk te kunnen bereiken zijn gerichte en beproefde interventies noodzakelijk (Movisie, 2014). Deze zijn soms al beschikbaar maar worden volgens Movisie nog te weinig toegepast. Movisie sluit af met de conclusie dat de overgang naar de participatiesamenleving vraagt om kennis en ervaring uit de praktijk. Eind 2015 wordt in Movisie opnieuw gesproken over de participatiesamenleving en de rol van de kwetsbare burger hierin. Concluderend geven zij aan dat we veel mogen vragen van de burgers, maar dat er altijd een groep burgers blijft die zelf niet in staat zijn hun eigen kracht in te zetten en dus ondersteuning nodig hebben van professionals. Dit zijn bijvoorbeeld kwetsbare burgers die te kampen hebben met een beperking die hun functioneren in de samenleving bemoeilijkt. Eén op de acht burgers heeft een langdurige beperking wat zowel een lichamelijke, psychische als en verstandelijke beperking kan zijn (College voor de rechten van de mens, 2016).

Deze ontwikkelingen hadden een nieuwe aanpak nodig, wat in veel gemeentes heeft geleid tot het opzetten van sociale wijkteams (Vereniging van Nederlandse Gemeenten, 2013). Wat deze wijkteams precies doen verschilt per gemeente. Het uiteindelijke doel van deze wetsveranderingen is dat de burgers meer verantwoordelijkheid nemen voor elkaar en dat de kwetsbare burgers ondersteund worden en zelf kunnen participeren in de samenleving. Deze burger bepaalt zelf wat hij wil en wordt begeleid door een vast contactpersoon, bijvoorbeeld door een hulpverlener vanuit het wijkteam (Gemeente Amersfoort, 2016). Platform 31 (Boer & van der Lans, 2013) omschrijft de druk die er bij deze wijkteams wordt gelegd en de onduidelijkheid die er bestaat. Zo is er geen duidelijke en systematische aanpak voor handen en is het onduidelijk in hoeverre een wijkteam daadwerkelijk effectief is. Daarnaast bestaat er onduidelijkheid over welke problemen "geschikt" zijn voor het wijkteam of dat er mogelijk tweedelijns zorg nodig is. Het risico bestaat dat wijkteams situaties oppakken die niet voor hen zijn weggelegd. Door de wetsveranderingen speelt de eigen kracht van de burger de boventoon. Er is echter geen eenduidige manier hoe de eigen kracht van mensen te ontwikkelen. Een aandachtspunt dat

naar voren wordt gebracht in het rapport van Movisie (Brink & van der Veen, 2013) is dat eigen kracht niet altijd betekent dat mensen alles zelf kunnen. Als een hulpverlener zich alleen richt op de eigen kracht van de kwetsbare burger en geen aandacht heeft voor diens problemen, kan dit een negatieve invloed hebben op de zelfregie en daarmee ook de participatie (Brink & van der Veen, 2013).

1.2 Gemeente Amersfoort

De wijkteams zijn in veel gemeentes een relatief nieuw begrip, zo ook in de stad Amersfoort. Van de hulpverlener in een wijkteam wordt verwacht dat deze als generalist te werk gaat en de burger bij elke hulpvraag kan ondersteunen. In Amersfoort zijn de wijkteams gericht op het ondersteunen van de burgers bij verschillende hulpvragen. Zo kan er geholpen worden met de opvoeding van de kinderen, echtscheidingen, huiselijk geweld en psychische problemen (Amersfoort, 2016). Op dit moment zijn er totaal negen wijkteams verspreid over de gemeente Amersfoort. Naast de wijkteams zijn er in Amersfoort per wijk basisteams opgesteld vanuit de organisatie Welzin. Welzin werkt laagdrempelig en heeft als missie om zo veel mogelijk hulp en ondersteuning vanuit het eigen netwerk te stimuleren (Welzin, 2016). Ook de basisteams zijn gericht op het vergroten van de eigen kracht van de burgers. Dit doen zij niet alleen met de inzet van sociale professionals, maar ook door de inzet van vrijwilligers. De organisatie richt zich op verschillende doelgroepen en organiseert verschillende activiteiten voor buurtbewoners.

In 2015 is er een rapport opgesteld betreft de Sociale Basisinfrastructuur (SBI) in Amersfoort. In deze stadsgebiedsscan van de gemeente wordt een definitie gegeven van de Sociale Basisinfrastructuur (SBI): *'Het geheel aan activiteiten dat burgers en sociale professionals in de wijk uitvoeren voor bewoners, primair gericht op de functies ontmoeting, informatie en ondersteuning met het oog op een voldoende sociaal functioneren'* (Wesdijk & van Ewijk, 2015). Het SBI valt onder het sociale domein in Amersfoort. Sinds 2015 is er een nieuw beleidskader geschreven, waarbinnen het SBI het fundament is. De functies van het SBI zijn als volgt:

1. Informatie en Advies: fysieke loketten, digitale loketten en cluster advies
2. Ontmoeting: dagbesteding, inloop en centra, sport, cultuur en integratie
3. Ondersteuning en Toerusting: ontlasten formele zorg en ondersteunen vrijwilligers en bewonersinitiatieven

De functies binnen het SBI worden zo ingericht dat het de functies van de wijkteams ondersteunt, de mogelijkheden vergroot en de zorg binnen de wijk verbeterd. De zorg wordt verbeterd via een aantal begrippen; hulp dichtbij huis, mens staat centraal in plaats van het systeem, zelfredzaamheid voorop, één huishouden - één plan - één regisseur. (Gemeente Amersfoort, 2015). Dit onderwerp speelt een actuele rol binnen de gemeente Amersfoort. In januari is er een vergadering geweest waarin de inrichting van het SBI in 2017 en verder werd besproken. Een leidraad in deze vergadering vormde het meerjarig beleidskader van het sociale domein in Amersfoort 2015-2018. In dit beleidskader wordt beschreven dat het sociale domein in Amersfoort gezien moet worden als een piramide. Bovenaan staat de specialistische zorg, daaronder het wijkteam, basisteams en basiszorg daaronder en onder aan de piramide staat zelfredzaamheid en ondersteuning vanuit de omgeving. Er wordt beschreven dat er meer samenhang tussen de verschillende onderdelen moet komen. Er moet verder worden gebouwd op de bestaande initiatieven en deze uitbreiden. (Raad Amersfoort, 2015) Ook in de verdere peiling geven de burgemeester en wethouders aan dat er meer samenwerking moeten komen tussen instellingen en bewoners om het SBI tot een maximaal resultaat te krijgen (Imming & Tigelaar, 2015). Vanaf januari 2017 zal er verandering komen binnen de Sociale basisinfrastructuur omdat volgens de gemeente de samenwerking nog niet optimaal is. De gemeente Amersfoort wil één coördinerende organisatie zien die de inzet van de SBI aanstuurt om aan de drie functies te kunnen werken. Elk jaar moet er een plan komen waar per wijk wordt aangegeven wat een wijk wil bereiken en wat daar voor nodig is. Op basis van deze scans zal er een budget worden uitgereikt. Dit budget kan per wijk verschillen. Wijkplannen bij de gemeenteraad worden in samenwerking met de betreffende wijk opgesteld waar ook wordt gekeken naar de krachten van de

bewoner zelf. Zo wil de gemeente meer samenhang creëren tussen de verschillende onderdelen van het sociale domein binnen een wijk (Imming & Tigelaar, 2015).

1.2.1 De wijk Soesterkwartier en bewonersinitiatieven

In Amersfoort zijn er meerdere initiatieven die vanuit de bewoners van de stad worden opgezet. Bewoners kunnen een aanvraag indienen voor een financiële bijdrage voor hun bewonersinitiatief. Iedere wijk ontvangt jaarlijks een bedrag van de gemeente dat door de bewoners besteed kan worden, het buurtbudget. Een bewonersinitiatief is gericht op het tegengaan van isolement, etnische spanningen en overlast, het verkleinen van taal- en ontwikkelingsachterstanden en de bijdrage aan de overdracht van burgerschapscompetenties. Dit kunnen bijvoorbeeld taalcursussen zijn, wandelclubs, ondersteuning bij het vinden van werk, werkzaamheden van creatieve aard en nog veel meer. In de bestaande onderzoeken wordt de splitsing tussen 'de burger' en 'de burger met een beperking' minimaal gemaakt. Dit vraagt dan ook om verder onderzoek naar de participatie van mensen met een beperking, een aanbeveling die overigens ook gedaan wordt in het onderzoek van Tonkers en Verhoeven (2011) naar bewonersinitiatieven.

Binnen dit onderzoek richten wij ons specifiek op de Amersfoortse wijk Soesterkwartier. Door eerst een korte schets van de wijk te geven, wordt er een duidelijk beeld gecreëerd er onderzoek gedaan gaat worden.

Soesterkwartier ligt in het westen van Amersfoort en heeft rond de 10 duizend inwoners. Deze inwoners zijn erg divers. Er wonen zowel hoogopgeleiden als laagopgeleiden, gezinnen en alleenstaanden. Binnen Soesterkwartier is er een wijkteam actief die erg betrokken is bij de inwoners. Soesterkwartier is de pilotwijk geweest voor de wijkteams in Amersfoort. Zij zijn een jaar langer in de wijk actief dan in andere wijken in Amersfoort. Dit geeft hen een positie waarmee zij bekender zijn in de wijk dan andere wijkteams in hun wijk. Dit extra jaar gaf hen namelijk de mogelijkheid om de wijk en zijn bewoners te leren kennen. Er is in dit onderzoek dan ook voor Soesterkwartier gekozen, omdat in deze wijk goed gekeken kan worden of visie van de gemeente ook in de praktijk gerealiseerd kan worden. Zoals beschreven zet het wijkteam de mens centraal. Om een volledige samenwerking te krijgen binnen de wijk wordt er in Soesterkwartier ook veel met bewoners samengewerkt. Zo is er in Soesterkwartier de burenhulpdienst 'Heb je even voor mij?'. Deze link tussen formele en informele hulpverlening wordt georganiseerd vanuit professionele maatschappelijke instellingen en een aantal kerken. Bij dit initiatief kun je je aanmelden voor kortlopende hulp zoals hulp bij het boodschappen doen, financiële hulp of assistente bij ziekenhuisbezoek (Soesterkwartier, 2015). In deze burenhulpdienst wordt per persoon gekeken wat er nodig is. Per situatie wordt bekeken of de hulpvraag door een medebewoner kan worden behandeld of dat er langdurige zorg nodig is. Hier wordt de schakelfunctie tussen formeel en informeel van deze burenhulpdienst duidelijk. Dit is ook de reden waarom gekozen is voor deze wijk. De duidelijke aanwezigheid van een samenwerkingsrelatie kan meer informatie opleveren en een voorbeeld voor andere wijken zijn.

Niet alleen via de burenhulpdienst is er vanuit de bewoners het initiatief om samen te werken met maatschappelijke instellingen. Er zijn in Soesterkwartier namelijk diverse bewonersinitiatieven. Zo is er al bijna twintig jaar een wijkbewonersteam (WBT) actief in de wijk. Het WBT houdt zich bezig met de leefbaarheid van de buurt, het stimuleren van bewonersinitiatieven en de betrokkenheid van de bewoners bij de leefbaarheid. Met de actuele ontwikkeling naar een participatiesamenleving is hun rol alleen maar groter en belangrijker geworden in de wijk. Naast deze werkzaamheden zijn zij ook verantwoordelijk voor de uitvoering van het buurtbudget. Omdat er binnen de wijk veel kwetsbare doelgroepen leven, en het in dit verslag draait het om de mensen met een functiebeperking, ligt er een aardige verantwoordelijkheid wanneer iemand een stukje zorg voor deze mensen op zich neemt. Daarom is er bij bewonersinitiatieven vaak een maatschappelijke instelling nodig om het initiatief op te zetten (Bewoners 033, 2015). Een concreet voorbeeld van een bewonersinitiatief binnen Soesterkwartier is Duurzaam Soesterkwartier. Diverse projecten worden binnen dit bewonersinitiatief onder

leiding van bewoners draaiende gehouden. Andere bewonersinitiatieven in de wijk zijn bijvoorbeeld: repaircafé, 'Goede Buren', het wijkleerbedrijf. (Westdijk en van Ewijk, 2015)

De gegevens in onderstaande tabel zijn gebaseerd op 'Stadsgebiedscans sociale basisinfrastructuur' van van Ewijk en Westdijk (2015). Deze tabel dient als ondersteuning voor de beeldvorming van de wijk.

	Soesterkwartier
Inwonersaantal	10.000 inwoners
Ligging in Amersfoort	West
Sociale huurwoningen	45%
Koopwoningen	45%
Sociaal minimum	9,8%
Werkzoekend	7,8%
Jeugd	22%
Senioren	13%
Niet-westers	10%
Gezinnen	31%
Alleenstaand	44%
Laaggeschoold	32%
Hooggeschoold	38%

1.2.2 Bewonersinitiatieven en sociale teams

Door het opzetten van de verschillende wijkteams en de basisteams hebben de sociale professionals een grotere verantwoordelijkheid gekregen. Er wordt van hen verwacht generalistisch en integratief te werk te gaan waarbij burgers worden ondersteund bij een diversiteit aan hulpvragen en er samengewerkt wordt met verschillende instanties. Daarnaast wordt er in de wijk waar deze professional werkzaam is verwacht dat deze bijdraagt aan het leefbaar maken van de wijken. Bewonersinitiatieven kunnen hier een belangrijke rol in spelen. In het meerjarig beleidskader sociaal domein wordt hier ook over geschreven. In het nieuwe sociaal domein vormt samenhang de rode draad. Dit wordt bereikt wanneer alle schakels binnen het sociale domein optimaal samenwerken (Raad Amersfoort, 2015). Echter blijft de vraag hoe professionals met de bewonersinitiatieven kunnen samenwerken.

In 2013 is door Platform 31 een document gepubliceerd genaamd "*Burgers maken hun buurt*". In dit document wordt het ACTIE-model omschreven wat als handvat kan bieden voor de sociale professional in de eerder genoemde kwestie. Het ACTIE-model bestaat uit vijf segmenten:

1. Animo: motivatie om initiatief vorm te geven.
2. Contacten: het contact met de buurtgenoten, organisaties en instanties in de buurt.
3. Toerusting: in hoeverre heeft de burger de juiste middelen, tijd en vaardigheden.
4. Inbedding: kunnen organisaties het initiatief ondersteunen.
5. Empathie: kan de professional en de organisatie zich verplaatsen in de burger en kan deze hierop inspelen (Denters, Tonkens, Verhoeven & Bakker, 2013).

Deze elementen en hun factoren zijn een leidraad in het voorspellen of de burgers een initiatief tot een goed einde kunnen brengen. Bij het ontbreken van deze elementen kan de professional ondersteuning bieden. In welke mate deze ondersteuning plaatsvindt is afhankelijk van deze vijf elementen. Er worden drie vormen van samenwerking omschreven namelijk het faciliteren, het actief stimuleren of coproductie (Denters, et.al., 2013). Deze laatste vorm vraagt een intensieve inzet van een gemeente of organisatie om het bewonersinitiatief in stand te houden. Een professional zou deze vijf elementen dus in oog moeten houden op het moment dat deze in contact komt met een bewonersinitiatief. De

vraag is in hoeverre dit model gebruikt wordt en of de leden van het wijkteam bekend zijn met de drie rollen die zij in kunnen nemen.

1.2.3 Mensen met een functiebeperking

Bewonersinitiatieven in Soesterkwartier richten zich op verschillende doelgroepen in de samenleving. Dit met doel om de situatie van mensen in de wijk Soesterkwartier te verbeteren en alle mensen een kans te geven om te participeren in de wijk. Eén van deze doelgroepen zijn mensen met een functiebeperking. Dit omdat participeren in de huidige samenleving niet voor iedereen even vanzelfsprekend is. Zoals eerder benoemd is er een doelgroep die hierbij ondersteuning kan gebruiken, mensen met een beperking. Door de invoering van de WMO wordt benadrukt dat mensen met een beperking ook als volwaardige burgers worden gezien die zowel rechten en plichten hebben. Met minimale professionele ondersteuning en meer ondersteuning vanuit het eigen netwerk, wordt er verwacht dat deze groep burgers ook meedoen in de maatschappij. De vraag is echter hoe dit bereikt zou kunnen worden. In 2012 zijn er door Nivel, een Nederlands instituut voor onderzoek van de gezondheidszorg, tien handreikingen opgesteld hoe gemeentes en professionals het meedoen van mensen met een beperking zouden kunnen bevorderen (van Lieshout & Cardol, 2012). Vijf handreikingen zijn omschreven voor de sociale professional, te noemen: Eigen rollen ontdekken en kansen krijgen, Meedoen in de buurt, Vrienden maken en vrienden blijven, Lid worden en blijven van een vereniging of sportclub en Jongeren die mee willen doen. Bij deze handreikingen worden verschillende tips gegeven hoe een begeleider hen zou kunnen ondersteunen. De kern van deze handreikingen is dat mensen met een beperking in beginsel wel veel behoefte hebben aan contact met bijvoorbeeld de burens, maar dat dit moeilijk tot stand komt.

Bij de mensen met een beperking heerst er vaak angst om het eerste contact te maken en vanuit de professional wordt vrij snel verwacht dat buurtbewoners hier niet op zitten te wachten (van Lieshout & Cardol, 2012). Mocht dit eerste contact echter wel worden gemaakt heeft dit een positief effect op het meedoen van deze groep mensen in de samenleving. Wel blijft dat mensen met een beperking, in sommige gevallen, een bepaalde vorm van begeleiding van een professional nodig zullen blijven hebben. Het motiveren van mensen met een beperking om dit contact te maken in combinatie met het hanteren van de presentiebenadering wordt als een pre gezien. In een ander rapport van Nivel (2011) worden drie doelgroepen omschreven en is hun participatie onderzocht. In deze participatiemonitor wordt onderscheid gemaakt tussen mensen met een lichamelijke beperking, mensen met een matige of licht verstandelijke beperking en ouderen. Betreft mensen met een lichamelijke beperking wordt omschreven dat de eigen kracht en netwerk erg belangrijk zijn om mee te kunnen doen. Daarnaast wordt omschreven dat de participatie wordt bemoeilijkt voor deze groep doordat de buurt niet genoeg toegankelijk is (zij kunnen bijvoorbeeld bepaalde gebouwen niet betreden). Voor mensen met een matig tot licht verstandelijke beperking wordt de mogelijkheid tot participeren nog meer bemoeilijkt. De monitor stelt dat deze groep nog meer moeite heeft met het leggen van sociale contacten en het onderhouden hiervan. Dit komt mede door de angst om mogelijk afgewezen te worden door de ander. Hierdoor is het aangaan van sociale contacten voor mensen met een beperking niet zo vanzelfsprekend als voor mensen zonder beperking. Naast een juiste ondersteuning hierbij wordt het belang onderstreept dat buurtbewoners ook open staan voor dit contact (Meulenkamp, van der Hoek & Cardol, 2011). Het moge duidelijk zijn dat het participeren door middel van het benutten van de eigen kracht en een sociaal netwerk essentieel is, maar niet altijd even gemakkelijk. Niet alleen moeten buurtbewoners hiervoor open staan, ook moet de juiste ondersteuning plaatsvinden. Naast een juiste ondersteuning hierbij wordt het belang onderstreept dat buurtbewoners ook open staan voor dit contact (Meulenkamp, van der Hoek & Cardol, 2011). Het moge duidelijk zijn dat het participeren door middel van het benutten van de eigen kracht en een sociaal netwerk essentieel is, maar niet altijd even gemakkelijk. Niet alleen moeten buurtbewoners hiervoor open staan, ook moet de juiste ondersteuning plaatsvinden.

1.3 Vraagstelling en operationalisering

Door de verschuiving van een verzorgingsstaat naar participatiesamenleving zijn er in Nederland veel ontwikkelingen ontstaan. Zo is de eigen kracht van de burger een grote rol gaan spelen. Niet alleen van de gemiddelde burger, maar ook van mensen met een beperking wordt enige mate van zelfstandigheid en participatie verwacht. Vanwege de decentralisaties zijn er sociale professionals in de gemeentes gekomen die een basis vormen voor veel hulpverlening in de verschillende wijken. Niet alleen de rol van de sociale professionals zijn belangrijk geworden, maar ook de rol van de bewoners zelf is vergroot. Er wordt steeds meer verwacht dat professionele instellingen niet bij iedere hulpvraag noodzakelijk zijn. De afgelopen jaren zijn er in Amersfoort bewonersinitiatieven opgezet om dit te realiseren en te stimuleren. Eerder is omschreven dat mensen met een beperking verschillende obstakels tegenkomen om te kunnen participeren in de samenleving. Contact tussen buurtbewoners en een ondersteunende instelling zou in dat opzicht een positief effect kunnen hebben op de mate van participatie van deze doelgroep. Vanuit de gemeente wordt dit in zekere mate al verwacht, maar in hoeverre is er ook daadwerkelijk sprake van deze samenwerkingsrelatie?

Het is nog onduidelijk in hoeverre er een samenwerkingsrelatie bestaat tussen de sociale professionals en de bewonersinitiatieven in de wijk Soesterkwartier. De gemeente Amersfoort is actief op zoek naar het vinden van een juiste balans tussen deze twee actoren. Dit onderzoek zal deze zoektocht ondersteunen en eventueel aanbevelingen opstellen voor de sociale professionals en de bewonersinitiatieven. Er is een onderzoeksvraag opgesteld wat deze voorkennis bundelt. Deze is gesplitst in drie deelvragen, zodat diverse aspecten uitgebreid belicht zullen worden.

Onderzoeksvraag:

“In welke mate zijn sociale professionals en bewonersinitiatieven tevreden over de onderlinge samenwerking met betrekking tot mensen met een beperking, in de wijk Soesterkwartier?”

Deelvragen:

Om antwoord te krijgen op deze onderzoeksvraag zijn de volgende deelvragen geformuleerd:

1. Op welke manier verloopt de huidige samenwerking tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, met betrekking tot mensen met een beperking?
2. Welke rol zien de sociale professionals en de bewonersinitiatieven voor zichzelf en de ander in de onderlinge samenwerking, met betrekking tot mensen met een beperking?
3. Welke kansen en belemmeringen zijn aanwezig in de samenwerkingsrelatie tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, met betrekking tot mensen met een beperking?

Bewonersinitiatieven:

Platform 31, een kennis- en netwerkorganisatie voor stedelijke en regionale ontwikkeling, geeft een definitie van bewonersinitiatieven: *'Bewonersinitiatieven zijn collectieve activiteiten van burgers die zich richten op het verbeteren van de kwaliteit van de buurt op het gebied van leefbaarheid en veiligheid. Bewoners bepalen zelf wat ze willen, hoe ze dat willen bereiken en wanneer ze dat doen. Gemeenten en instellingen hebben daarbij een stimulerende, faciliterende of een coproducerende rol.'* (Denters, Tonkens, Verhoeven & Bakker, 2013). In dit onderzoek zal er vooral gekeken worden naar bewonersinitiatieven die betrekking hebben op het sociale domein.

Mensen met een beperking:

In dit onderzoek worden mensen met een beperking genoemd, wat erg breed kan worden opgevat. Dit onderzoek richt zich vooral op mensen die door

een functiebeperking moeilijkheden ervaren in het meedoen aan het maatschappelijk verkeer. Dit kunnen bijvoorbeeld mensen zijn die een chronische ziekte/aandoening hebben, een geestelijke of fysieke handicap. Deze mensen ervaren beperkingen in het uitvoeren van dagelijkse werkzaamheden (Nationaal Volksgezondheid en Milieu, 2016).

Participatie:

Al met de invoering van de Wmo in 2007 werd het motto 'meedoen' voorop gesteld. De overheid wil door middel van deze wet ervoor zorgen dat burgers deelnemen in de samenleving. Met participatie wordt bedoeld dat burgers zelfredzaam zijn en meedoen aan het maatschappelijke verkeer. Men kan hierbij denken aan activiteiten als arbeid, onderwijs, vrijwilligerswerk en mantelzorg (van Doorn, van Etten & Gademan, 2013).

Samenwerkingsrelatie:

In dit onderzoek wordt er gesproken over een samenwerkingsrelatie. Onderdelen van een samenwerkingsrelatie, met betrekking tot dit onderzoek, zijn onder andere het hebben van regelmatig contact, het mogelijke doorverwijzen van een persoon/cliënt en mogelijke besprekingen om de samenwerking in stand te houden (dan wel niet te verbeteren).

Sociale professionals:

Onder sociale professionals wordt verstaan de gediplomeerde hulpverleners die de kwetsbare burger/mensen met een beperking ondersteunen in het vergroten van de eigen kracht.

Hoofdstuk 2: Onderzoeksaanpak

In dit hoofdstuk zal verantwoord worden op welke manier er antwoord gegeven gaat worden op de deelvragen en welke actoren hier een rol in spelen. Ook zal er in dit hoofdstuk oog zijn voor de kwaliteitscriteria van het onderzoek en de manier waarop de informatie is verzameld.

Onderzoeksvraag:

"In welke mate zijn sociale professionals en bewonersinitiatieven tevreden over de onderlinge samenwerking met betrekking tot mensen met een beperking, in de wijk Soesterkwartier?"

2.1 Verantwoording deelvragen en actoren

1. Op welke manier verloopt de huidige samenwerking tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, met betrekking tot mensen met een beperking?

De sociale professionals hebben te maken met de bewoners uit de wijk, en zo dus ook met de bewoners met een beperking. Er hebben interviews plaatsgevonden met sociale professionals en de bewonersinitiatieven binnen de wijk Soesterkwartier. Het onderzoek is wijkgericht, wat aansluit bij de huidige manier van werken (professionals werken in wijkteams). De respondenten voor dit onderzoek zijn betrokken en weten wat er speelt in de wijk. Dit zorgt er voor dat er relevante informatie bij hen is verzameld met betrekking tot dit onderzoek. De sociale professionals en de bewonersinitiatieven zijn voor het eerste contact benaderd via de e-mail of telefonisch. Om tot antwoorden te komen binnen deze deelvraag zijn er interviews afgenomen. Er is gevraagd naar de manier van samenwerking, meningen en visies. Ook zijn de ervaringen met betrekking tot het samenwerken met de andere partij belicht. Zijn hier kansen en belemmeringen te vinden? Wat zijn de verschillen tussen alle respondenten? In het vooronderzoek is al veel onderzocht en zijn diverse mensen gesproken. Deze personen zijn de informanten geweest in dit onderzoek.

2. Welke rol zien de sociale professionals en de bewonersinitiatieven voor zichzelf en de ander in de onderlinge samenwerking, met betrekking tot mensen met een beperking?

De rol van de sociale professionals wordt vergroot door de gemeente. Er hebben interviews plaatsgevonden met sociale professionals en de bewonersinitiatieven binnen de wijk. Deze deelvraag is beantwoord met antwoorden van de gestelde vragen in de interviews. De onderzoekers zijn op zoek gegaan naar de perspectieven van de respondenten: hoe zien zij de samenwerking voor zich? Door dit perspectief duidelijk te krijgen, zijn de verwachtingen over de samenwerkingsrelatie in beeld gekomen.

3. Welke kansen en belemmeringen zijn aanwezig in de samenwerkingsrelatie tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, met betrekking tot mensen met een beperking?

Deze deelvraag is beantwoord door middel van het afleggen van interviews onder sociale professionals in de wijk en verschillende mensen die zijn aangesloten bij bewonersinitiatieven. Deze vraag is tijdens het eerder genoemde interview behandeld. Men kan denken aan vragen als: "Hoe verloopt de samenwerking?" en "Wat is uw kijk op deze samenwerking?". Een belangrijk aspect dat hier benoemd moet worden is dat hier sprake kan zijn van een meningsuiting. Er is dan ook kritisch gekeken naar de uitkomst van deze deelvraag. Pas als meerdere respondenten overeenkomstige antwoorden hebben gegeven, zijn er conclusies getrokken.

Actoren

De eerste personen die te maken hebben met dit onderwerp zijn de bewoners van de wijk Soesterkwartier in de stad Amersfoort. Een deel van hen zijn degenen die een initiatief opzetten. Zonder hen zouden er geen bewonersinitiatieven zijn en zou er geen onderzoek nodig zijn naar de schakelfunctie tussen bewonersinitiatieven en sociale professionals. De bewoners die betrokken zijn bij de bewonersinitiatieven kunnen binnen het sociaal kapitaal van de mensen met een beperking worden geplaatst

In de wijk Soesterkwartier zijn er sociale professionals betrokken die te maken hebben met de bewonersinitiatieven en de mensen met een beperking. Zij zijn in deze situatie schakel tussen deze partijen. Voor dit onderzoek zijn sociale professionals geïnterviewd die werkzaam zijn in het Soesterkwartier. De groep respondenten werken bij verschillende organisaties en hulpverleningsinstanties. Een aantal van deze sociale professionals werken met een specifieke doelgroep zoals ouderen of mensen met een licht verstandelijke beperking. Het grootste deel van deze respondentengroep werkt generalistisch.

Er zijn diverse bewonersinitiatieven in de wijken, zoals ook eerder beschreven is in dit verslag. Deze initiatieven zijn een belangrijk aspect in dit onderzoek naar de schakelfunctie. Voor dit onderzoek zijn verschillende bewonersinitiatieven benaderd in de wijk Soesterkwartier. Gezien de doelgroep van het onderzoek zijn alleen de bewonersinitiatieven benaderd die in contact komen met mensen met een functiebeperking.

Dit onderzoek zal zich richten op mensen met een beperking. Zij zijn regelmatig in contact met sociale professionals en door de actuele verandering in onze samenleving wordt er van hen steeds meer gevraagd op het gebied van eigen kracht.

2.2 Kwaliteitscriteria

2.2.1 Betrouwbaarheid

Om de betrouwbaarheid van dit onderzoek te waarborgen is er nagedacht over de vorm van de interviews. De betrouwbaarheid wordt bepaald door het aantal toevallige fouten die gemaakt zouden kunnen worden (Verhoeven, 2010). Daardoor zijn er een aantal voorwaarden bij het afnemen van de interviews. Zo zijn de interviews in een aparte ruimte gehouden, zodat deze één op één zijn. Verder zijn de interviews opgenomen. Op die manier zijn ze later letterlijk uitgeschreven (verbatim) waardoor er geen fouten konden worden gemaakt in het verkeerd onthouden van informatie. Binnen de betrouwbaarheid van een onderzoek wordt er gebruik gemaakt van verschillende begrippen en manieren om deze te meten (Verhoeven, 2010). Eén van deze manieren is het kijken naar de *steekproef*. Hoe groter de steekproef, hoe nauwkeuriger het onderzoek. Binnen dit onderzoek is er gestreefd om zo veel mogelijk actoren in de wijk te interviewen, zodat er een nauwkeurig beeld kon worden gevormd. Het respondentenaantal van dit onderzoek is uitgekomen op 16, waarvan 9 sociale professionals en 7 bewonersinitiatieven. De respondenten zijn telefonisch, per mail of in sommige gevallen persoonlijk benaderd. Een begrip waar ook naar is gekeken is de *triangulatie*. Hier gaat het om het aantal dataverzamelingmethoden. Doordat er in dit onderzoek gebruik is gemaakt van literatuuronderzoek en interviews met informanten en respondenten, is de verkregen informatie als het ware gecontroleerd. Dit verhoogt de betrouwbaarheid van dit onderzoek. Verder is er een lijst opgesteld waar vragen staan geschreven. Dit heeft de rode draad gevormd bij een gesprek, maar was niet alles bepalend. Door deze rode draad te hebben aangebracht waren de uitkomsten makkelijker te vergelijken en is er een conclusie geschreven. Ook is er goed inzicht te verkrijgen in wat er apart van elkaar in een interview naar boven is gekomen. Hierdoor worden de onderzoekers weer gecontroleerd en mede door deze controles wordt de betrouwbaarheid van dit onderzoek vergroot. Door deze manier van werken wordt de herhaalbaarheid van het onderzoek gewaarborgd.

2.2.2 Validiteit

Er is binnen het onderzoek ook aandacht besteed aan het valide houden van het onderzoek. De validiteit van een onderzoek bepaalt of het onderzoek vrij is van systematische fouten. (Verhoeven, 2010). Omdat systematische fouten ontstaan door het afwijken van het vooraf beschreven plan, zal getracht worden in ieder onderdeel de 'rode draad' vast te houden. Iedere vraag in het interview is gekoppeld aan het vinden van het antwoord op de deelvragen. Door de interviews één op één te houden, zal er minder snel een sociaal wenselijk antwoord worden gegeven. Verder is er gevraagd naar de ervaringen van deze medewerker tegenover zijn collega's. Dit omdat de geïnterviewde sociale professional mogelijk niet de relevante ervaring heeft waar we naar vragen. Verder spreekt Verhoeven (2010) over *populatievaliditeit*. De vraag hier is of de gekozen steekproef een goede representatie van de doelgroep is. In dit onderzoek wordt er gesproken over de wijk Soesterkwartier. Er zijn interviews gehouden met de sociale professionals en de bewonersinitiatieven in deze wijk. Er is geprobeerd zoveel mogelijk betrokkenen te benaderen en interviewen. Hierdoor zal de steekproef representatief zijn voor de doelgroep.

2.2.3 Bruikbaarheid

Het onderzoek is bruikbaar op verschillende vlakken. Het onderwerp sluit aan op de actuele veranderingen in de samenleving en geeft hier concreet inzicht in. Daarnaast zijn de uitkomsten van het onderzoek bruikbaar voor het toekomstige werkveld. Naast de bruikbaarheid voor de specifiek benoemde wijk in de stad Amersfoort, kunnen de uitkomsten van dit onderzoek ook gebruikt worden als vergelijkingsmateriaal in andere wijken en steden. Dit zal gewaarborgd worden door het ontwikkelen van een vergelijkingshulpmiddel. Door middel van een tabel, waarin de kenmerken van de wijk beschreven worden, kan de lezer op zakelijk niveau een vergelijking maken met de eigen wijk en op die manier bepalen of de 'eigen wijk' geïdentificeerd kan worden met de onderzochte wijk.

2.2.4 Onafhankelijkheid

De onderzoekers hebben respondenten benaderd met wie geen enkele relatie is op persoonlijk vlak. Er is gebruik gemaakt van het netwerk van een informant met wie eerder contact is geweest. De relatie tussen onderzoeker en respondent is enkel ter ondersteuning aan dit onderzoek. Het onderzoek is vrij van invloeden van onderzoekers. Er is op een intersubjectieve manier gewerkt, wat betekent dat er uitspraken gedaan worden over de resultaten waar de onderzoekers het onderling over eens zijn. Echter, door de analyse van de literatuur en de verkregen informatie, blijft de betrouwbaarheid en de onafhankelijkheid van het onderzoek gewaarborgd. Het onderzoek staat onder leiding van het Kenniscentrum Sociale Innovatie. Het Kenniscentrum is vrij van belangen over de conclusies van dit onderzoek.

2.3 Interviews

In dit onderzoek is er gebruik gemaakt van open interviews. Deze vorm van interviewen is gekozen omdat er op dit moment nog te weinig kennis beschikbaar is over deze samenwerking. Door het open interview is de mogelijkheid ontstaan om meer inzicht te krijgen in deze samenwerking en de beleving van de verschillende groepen respondenten. De interviewvragen bevatten kenmerken van zowel een half-gestructureerd als een gestructureerd interview. In plaats van thema's zijn er een aantal vaste vragen opgesteld aangezien er meerdere interviews zijn afgenomen en de informatie op deze manier beter geanalyseerd kon worden. Deze vragen hoefden echter niet in vaste volgorde te worden afgenomen waardoor er genoeg ruimte overbleef voor de respondent om vrij te antwoorden. Er zijn twee verschillende soorten vragenlijsten worden ontwikkeld, één voor de sociale professional en één voor de initiatiefnemers van bewonersinitiatieven. Hier en daar zijn er vragen die overeenkomen, echter is er toch onderscheid gemaakt gezien de verschillende functies van deze twee groepen. De interviews zijn individueel onder de

respondenten afgenomen in een aparte en rustige ruimte. Op deze manier kon de respondent vrijuit praten en was er zo min mogelijk ruis aanwezig zijn. De interviews zijn opgenomen zodat het gesprek later verbatim kon worden uitgewerkt. De invloed van de onderzoeker op deze uitwerking werd hierdoor uitgesloten.

Hoofdstuk 3: Resultaten

Zoals in het vorige hoofdstuk is benoemd zijn er in totaal 16 respondenten geïnterviewd. Deze 16 respondenten bestaan uit 9 sociale professionals en 7 bewonersinitiatieven. Hieronder volgen de resultaten van beide partijen gescheiden weergegeven. De gegevens zijn eerst gecodeerd aan de hand van een tabel met de deelvragen in verschillende kleuren. Alle gegeven antwoorden zijn vervolgens per deelvraag vergeleken. Uit overeenkomstige antwoorden zijn uiteindelijk conclusies getrokken die terug te lezen zijn onder het kopje conclusie.

3.1 Deelvraag 1

Op welke manier verloopt de huidige samenwerking tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, met betrekking tot mensen met een beperking?

De respondenten zijn bevraagd over de huidige samenwerkingsrelatie. De resultaten van deze deelvraag zijn onderverdeeld in drie verschillende onderdelen. Ten eerste: kennis van elkaar; in hoeverre hebben de sociale professionals en bewonersinitiatieven kennis van de andere organisaties en bewonersinitiatieven in de wijk? Ten tweede: buurtnetwerkoverleg; uit de interviews is gebleken dat veel kennis over de andere partijen in de wijk wordt opgedaan tijdens het buurtnetwerkoverleg. En ten derde: gebruik maken van elkaar; in dit onderdeel wordt beschreven in hoeverre en op welke manier de sociale professionals en de bewonersinitiatieven gebruik maken van elkaar, in hoeverre er een samenwerkingsrelatie bestaat.

3.1.1 Kennis van elkaar

Resultaten 'Sociale professionals'

De sociale professionals geven aan een duidelijk beeld te hebben van de sociale kaart van het Soesterkwartier. Vooral de georganiseerde initiatieven zijn bekend en worden gebruikt. Vijf van de negen sociale professionals geven aan dat zij het idee hebben dat externe organisaties hen kunnen vinden. Iedere professional heeft een aantal organisaties of bewonersinitiatieven waar hij of zij vooral contact mee heeft. Deze selectie is gebaseerd op onder andere de doelgroep of hulpvragen van de doelgroep van de sociale professional. Zo geeft een sociale professional aan vooral de bewonersinitiatieven te kennen die bij de hulpvragen van haar eigen cliënten aansluiten, maar geen kennis heeft van het overige aanbod van bewonersinitiatieven.

Resultaten 'Bewonersinitiatieven'

De zeven bewonersinitiatieven geven aan dat zij de belangrijkste organisaties in het Soesterkwartier kennen, en dan vooral de organisaties die ondersteunend zijn voor het eigen initiatief. Zij geven aan dat de sociale kaart hierin erg ondersteunend is, maar is deze nog niet bij elk bewonersinitiatief bekend. De bewonersinitiatieven die bekend zijn met de sociale kaart zijn hier erg lovend over. Zij benoemen deze als erg actueel en heeft hen geholpen met het opzetten van hun initiatief binnen de wijk, maar ook met het positioneren van zichzelf tijdens hun komst in de wijk. Vijf bewonersinitiatieven beschrijven de meerwaarde van mond-op-mond reclame in de wijk Soesterkwartier. Dit heeft hen naast de sociale kaart bekendheid gebracht in de wijk.

3.1.2 Buurtnetwerkoverleg

Een keer in de zes weken vindt het buurtnetwerkoverleg plaats. Hier nemen sociale professionals en bewoners aan deel. Het voorzitterschap wordt momenteel overgedragen aan bewoners.

Resultaten 'Sociale professionals'

De negen sociale professionals ervaren het buurtnetwerkoverleg als heel helpend, omdat je, geven zij aan, elkaar op de hoogte houdt van wat er gaande is en waar iedereen mee bezig is. De professionals geven aan dat ze op die manier regelmatig wat uit het overleg kunnen halen. Ook wordt er inhoudelijk dieper ingegaan op onderwerpen, dit jaar staat het onderwerp 'sociaal isolement' centraal. Twee sociale professionals geven aan het leerzaam te vinden wanneer bewoners die deelnemen aan de bewonersinitiatieven, dit terugkoppelen in het buurtnetwerk. Dit gebeurt momenteel al zo nu en dan, en dit wordt door hen als prettig ervaren. Alle initiatieven in de wijk Soesterkwartier zijn welkom in het buurtnetwerk en af en toe neemt er iemand anders deel, zoals mensen van het UWV of van de gemeente. Een sociale professional geeft aan een informele sfeer te ervaren tijdens het buurtnetwerk en geeft aan dat deze sfeer 'typisch Soesterkwartier' is. Er wordt verbondenheid ervaren tijdens het overleg en het beeld is dat het overleg voldoet aan het doel waarvoor het is bedacht. Belangrijk is wel, zo geven de sociale professionals aan, om naar de toekomst te blijven kijken, om in de gaten te houden dat het buurtnetwerk op de meest productieve manier ingevuld wordt.

Resultaten 'Bewonersinitiatieven'

De bewonersinitiatieven zijn allen van mening dat het buurtnetwerkoverleg iets is wat absoluut in de wijk Soesterkwartier past. De meerwaarde van het overleg wordt gezien en er wordt actief gebruik gemaakt van de mogelijkheden die het overleg biedt. De uitdaging is dat ieder initiatief op zijn eigen manier, gebruik maakt van de voordelen. Bewonersinitiatieven ervaren dat het gemakkelijker wordt om gebruik te maken van elkaars mogelijkheden, door het persoonlijke contact in het buurtnetwerkoverleg. Ook in de benadering van bijvoorbeeld mensen met een beperking is het prettig als je kunt zeggen dat je als bewoner iemand van het wijkteam kent en vervolgens samen contact op kunt nemen. Het is een toegankelijke manier van werken. Dit betekent voor de individuen binnen de samenwerking dat er ook daadwerkelijk een bijdrage wordt gevraagd binnen het buurtnetwerkoverleg. Zij houden elkaar middels het buurtnetwerkoverleg op de hoogte van de ontwikkelingen binnen verschillende initiatieven en stemmen hier ook op elkaar af, om overlap binnen het aanbod te voorkomen. De respondenten beschrijven dit laatste als een belangrijk aspect van de samenwerking: communicatie. De meeste respondenten (vier van de zeven) geven aan dat dit tijdens het buurtnetwerkoverleg gebeurt. Twee respondenten geven aan dat zij hun twijfels hebben bij de uitkomsten van het buurtnetwerkoverleg. Het overleg zelf, het delen van informatie en het op de hoogte zijn van elkaars activiteiten, ervaren zij als prettig. De vraag voor hen is alleen of iedere deelnemer van het overleg er genoeg uit kan halen.

3.1.3 Gebruik maken van elkaar

Resultaten 'Sociale professionals'

Wat de negen sociale professionals allen beogen is dat de samenwerking zo veel mogelijk door bewoners gedragen gaat worden. De sociale professionals typeren de wijk als een volkswijk, waar de buurtbewoners daadkrachtig zijn en veel voor elkaar willen betekenen. Zij ervaren de samenwerking als redelijk ideaal door het persoonlijke contact en de snelle, korte lijnen in de wijk. Door in kaart te brengen wat er in de wijk is, kan er gewaakt worden voor zo min mogelijk overlap in aanbod. De sociale professionals geven aan dat dit momenteel, voornamelijk door het buurtnetwerkoverleg, op een juiste manier gebeurt. Zij geven aan dat het niet hun bedoeling is om het roer om te gooien, maar om ter ondersteuning te zijn van de bewonersinitiatieven, door aansluiting te zoeken en gebruik te maken van het initiatief. Eén sociale professional geeft aan dat de zorg vroeger veel specifiek en individualistischer ingericht was, en dat deze manier van werken veel meer terug gaat naar de verbinding met elkaar. Zeven van de negen sociale professionals geven aan gebruik te maken van de bewonersinitiatieven in de wijk. Ze geven aan dat de verschillende partijen elkaar gevonden hebben, het doel is nu om deze samenwerking verder uit te bouwen.

Eén sociale professional geeft aan dat er vanuit de organisatie deelgenomen wordt aan een overleg bij het informatiepunt in de wijk. In dit overleg worden casussen vanuit de wijk of het wijkteam besproken en verdeelt onder de aanwezige partijen. Aan dit overleg nemen zo nu en dan ook bewonersinitiatieven deel. Een andere sociale professional geeft aan dat het zo nu en dan nog zoeken is naar de onderlinge taakverdeling in deze samenwerking. Deze respondent geeft aan dat de opgebouwde contacten, waar gebruik van gemaakt wordt, zijn gebaseerd op vertrouwen. Hier moet zorgvuldig mee omgegaan worden door te zoeken naar waar de verschillende partijen elkaar kunnen aanvullen. Zes sociale professionals geven aan dat zij herkennen dat iedere partij de verantwoordelijkheid neemt voor de eigen organisatie of initiatief, iedere deelnemer aan de samenwerking moet zijn aandeel verantwoorden, naar de eigen organisatie of naar de gemeente in verband met de subsidie.

Eén andere sociale professional geeft aan heel bewust gebruik te maken van de diverse bewonersinitiatieven, ten behoeve van de doelgroep mensen met een beperking. Het doel is om de mensen met een beperking te laten participeren in de maatschappij, een ieder op het niveau wat hij of zij aan kan. Door constant af te stemmen met de andere partijen, probeert deze organisatie de eigen kracht van de mensen met een beperking te stimuleren.

Resultaten 'Bewonersinitiatieven'

De zeven bewonersinitiatieven geven aan dat Soesterkwartier een actieve en levendige wijk is, waar veel mogelijkheden zijn tot helpen en geholpen worden. Er wordt getracht naar een wijk waarin bewoners andere bewoners ondersteunen en helpen, dit wordt door diverse bewonersinitiatieven ondersteund. In de meeste gevallen krijgen bewonersinitiatieven mensen doorgestuurd van sociale professionals, met de vraag of zij deze casus op kunnen pakken. Maar ook andersom wordt er samengewerkt: van de bewonersinitiatieven naar de sociale professionals.

Het contact met de sociale professionals wordt beschreven als een productieve samenwerkingsrelatie, dit wordt volgens de respondenten onder andere gecreëerd door het buurtnetwerkoverleg. Zij beschrijven het contact als een prettige samenwerking, waar wederzijdse waardering hoog in het vaandel staat. Daarnaast hebben twee respondenten ook privé lijnen in de wijk, wat het gevolg is van het feit dat deze respondenten in de wijk wonen. Vier van de zeven bewonersinitiatieven geven aan dat zij de doorverwijzingen van de sociale professionals nodig hebben om te blijven bestaan, op die manier komen zij aan hun deelnemers. Naast doorverwijzingen werken de bewonersinitiatieven ook samen met de sociale professionals door bijvoorbeeld het faciliteren van ruimtes en materialen. Het onderhouden van bestaande relaties en het opbouwen van nieuwe relaties, lijkt de sleutel te zijn tot succes in Soesterkwartier.

3.2 Deelvraag 2

Welke rol zien de sociale professionals en de bewonersinitiatieven voor zichzelf en de ander in de onderlinge samenwerking, met betrekking tot mensen met een beperking?

De respondenten is gevraagd welke rol zij zien voor zichzelf en de ander in de samenwerking met betrekking tot mensen met een beperking. Daarbij horen de bijbehorende taken en werd er gevraagd of mensen tevreden zijn met de huidige rolverdeling.

De resultaten onder deze deelvraag zijn onderverdeeld onder de twee partijen Sociale professional en Bewonersinitiatief en die zijn weer verdeeld in de kopjes: rol sociale professional en rol bewonersinitiatief.

3.2.1 Sociale professionals

Onder dit kopje worden de resultaten verwerkt die in de interviews met de sociale professional naar boven zijn gekomen over hoe zij zichzelf zien en de rol van de bewonersinitiatieven.

Resultaten 'rol sociale professional'

Van de negen geïnterviewde sociale professionals hebben het er vijf over de verbindende rol. Als belangrijke taken worden hierbij genoemd het verbinden van mensen met een groep

of bewonersinitiatief, maar ook het verbinden van bewonersinitiatieven aan sociale professionals. Twee van de vijf sociale professionals zien zichzelf hier als schakel tussen verschillende partijen.

Wat naast de verbindende rol ook door vier gespondenten wordt genoemd is de rol van coach, of het coördineren. Sociale professionals zien zichzelf als coach voor de bewonersinitiatieven. Het in oog houden van de voortgang van het bewonersinitiatief en het kunnen aansluiten waar nodig zijn de taken die hier aan gekoppeld worden. Sociale professionals vinden het belangrijk om in beeld te zijn bij bewonersinitiatieven om te zorgen dat het doel in zicht blijft en eventueel zaken te kunnen bijstellen wanneer het doel niet behaald kan worden. Zeven sociale professionals geven aan hier een stimulerende rol voor zichzelf te zien. Dit richting de bewonersinitiatieven om hen te stimuleren en te motiveren om door te gaan, maar ook richting bewoners van Soesterkwartier om hen te stimuleren om deel te nemen aan de activiteiten van de bewonersinitiatieven. De vijf sociale professionals die zichzelf als verbinder zien, zien dit ook als taak van hun rol. Ze geven aan binnen hun eigen caseload te kijken wat daar de hulpvraag is en te kijken of daar bewonersinitiatieven eventueel een rol in kunnen spelen. Doorverwijzen noemen zij als taak.

Twee respondenten zien zichzelf echt als spin in het web. Het centrale punt waar sociale professionals, bewonersinitiatieven en bewoners heen kunnen met vragen. Het is cruciaal om de lijnen in dit web te kennen, zodat er snel geschakeld kan worden tussen deze verschillende lijnen.

Een ander begrip wat meerdere keren werd genoemd is 'loslaten'. Het loslaten van de verantwoordelijkheid en deze meer bij bewonersinitiatieven neer leggen. Dit wordt door een paar respondenten als lastig ervaren, maar tegelijkertijd als uitdaging. Hierbij vinden zij het van belang dat er op een juiste manier tussen de verschillende (eerdergenoemde) rollen wordt gesprongen. Bij al deze rollen wordt het laagdrempelig positioneren als sturende factor genoemd.

Resultaten 'rol bewonersinitiatief'

De negen sociale professionals is gevraagd hoe zij naar de rol van de bewonersinitiatieven kijken. De signalerende rol werd het vaakst, door drie respondenten, genoemd. Zoals een sociale professional beschrijft: *"Daarin hebben wij de bewoners nodig, georganiseerd of niet in een initiatief, om een signaal af te geven. En als zij dat signaal gaan afgeven, kunnen wij daar wat mee. En in dat opzicht hebben wij elkaar nodig"*.

Deze signalerende rol is belangrijk en daarnaast nodig om de rol als doorverwijzer te kunnen vervullen, geven de respondenten aan. Sociale professionals geven aan het van belang te vinden dat niet alleen zij, maar ook bewonersinitiatieven kunnen doorverwijzen om op die manier een wisselwerking tussen beide partijen te krijgen. Zo gaf één van de respondenten aan het als basis te zien dat iedereen elkaar kent en in contact blijft met elkaar om dit te kunnen bewerkstelligen. Er wordt aangegeven dat op die manier een bewonersinitiatief ook een faciliterende rol kan innemen, door vraaggericht vanuit sociale professionals op een casus in te spelen. Drie sociale professionals geven aan dat ervaringsdeskundigen steeds belangrijker worden binnen de wijk en op die manier informatie sneller wordt aangenomen door de bewoners.

3.2.2 Bewonersinitiatieven

Onder dit kopje worden de resultaten verwerkt die in de interviews met de bewonersinitiatieven naar boven zijn gekomen over hoe zij zichzelf zien en de rol van de sociale professional.

Resultaten 'rol bewonersinitiatief'

Net als bij de sociale professionals wordt onder de zeven geïnterviewde bewonersinitiatieven het meest gesproken over een verbindende functie. Vier van de zeven geven aan zichzelf als verbinder te zien. Ze geven aan een tussenpositie te hebben tussen bewoners en welzijnsorganisatie. Omdat ze zo dicht bij de bewoners staan kunnen zij zien wat de hulpvraag is. Meerdere bewonersinitiatieven geven aan te kijken naar wat bewoners nodig

hebben buiten het initiatief om en te willen doorverwijzen naar sociale professionals. Hierbij geeft een respondent aan zichzelf echt als luisterend oor te zien, om deze verbindende functie te kunnen verwezenlijken.

Verder wordt er onder de bewonersinitiatieven gesproken over het belang van contact maken, houden en er voor open staan. Zo beschrijft een van hen het volgende: *“Je hebt allemaal je plekje en iedereen doet er toe. En als je openstaat voor elkaar kan je van iedereen leren.”* Vijf bewonersinitiatieven geven ook aan dat het kennen van elkaars gezicht een belangrijke factor is binnen een goedlopende samenwerking. Het feit dat je elkaar kent en kunt bereiken is de basis van iedere samenwerking wordt aangegeven. Zo zeggen deze respondenten dat je het contact laagdrempelig moet houden om het contact te onderhouden. Er wordt aangegeven dat dit dan ook de taak van zowel de bewonersinitiatieven als de sociale professional is om dit waar te maken.

Resultaten ‘rol sociale professional’

Naast het bespreken van hun eigen rol, zijn er ook vragen gesteld over de rol van de sociale professional. Als belangrijkste rol van de sociale professional zagen zij hen als een aanspreekpunt. Vier van de zeven bewonersinitiatieven noemen dat ze het belangrijk vinden wanneer een sociale professional bereikbaar is voor vragen vanuit het bewonersinitiatief. Zo noemen ze het belang van een samenwerking met een sociale professional als aanvulling op hun eigen kunnen. Ze zien de rol van welzijnsorganisaties als ondersteunend. In die rolverdeling zien zij de interactie van henzelf met de mensen als erg belangrijk, maar de kennis van de sociale professional als aanvulling. Zo beschrijft een respondent: *“Wij zijn heel deskundig in contact hebben met buurtbewoners, zij zijn heel deskundig in bijvoorbeeld een klein onderdeel van werken”*.

Drie respondenten zien ook een professionaliserende rol vanuit welzijnsorganisaties. Dit past voor hen ook bij de aanvulling die de sociale professionals kunnen geven. Twee bewonersinitiatieven noemen het belang van een begeleidende rol van de welzijnsorganisaties. De bijbehorende taken vinden zij het frequente contact en feedback op zijn tijd. Eén respondent geeft aan zichzelf net zo belangrijk te vinden als een sociale professional en wil het contact vooral gelijkwaardig houden. Een andere respondent geeft specifiek aan tevreden te zijn met hoe de rolverdeling er nu uit ziet.

3.3 Deelvraag 3

Welke kansen en belemmeringen zijn aanwezig in de samenwerkingsrelatie tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, met betrekking tot mensen met een beperking?

De respondenten is gevraagd of zij in de samenwerking bepaalde kansen of belemmeringen zien. Met kansen werd bedoeld op welke wijze de samenwerking met de ander verbeterd zou kunnen worden. Met belemmeringen werd vaak bedoeld of er mogelijke bedreigingen zijn die de samenwerkingsrelatie mogelijk zou kunnen verstoren. Beide vragen besloegen de doelgroep van mensen met een beperking. Hieronder volgt er een scheiding tussen de kansen en belemmeringen, apart onderverdeelt onder sociale professionals en bewonersinitiatieven.

3.3.1 Sociale professionals

Belemmeringen

Op de vraag welke belemmeringen aanwezig zijn in de samenwerking zijn er lijnen zichtbaar in de antwoorden. Zo geven vijf van de negen sociale professionals aan dat er nog te veel onduidelijkheid bestaat. Deze onduidelijkheid betreft voornamelijk de burger en de manier waarop nu gewerkt wordt. De burgers weten volgens de professionals niet waar zij kunnen aankloppen voor hulp of begeleiding. Eén respondent geeft aan dat het maken van een verbinding met deze burgers als lastig wordt ervaren door deze onduidelijkheid. Hierdoor zijn de professionals degene die organiseren. Dit vertaalt zich ook naar onduidelijkheid in de rolverdeling. Wanneer is iets weggelegd voor de professional en wanneer voor een bewonersinitiatief? Onbekendheid met de werkwijze speelt hierin een grote rol. Daarnaast bestaat er, vooral voor de bewonersinitiatieven, onzekerheid over het voortbestaan van hun

initiatief. Elke jaar moet er bekeken worden of zij subsidie hiervoor krijgen. Volgens twee van de negen sociale professionals kan dit als negatief gevolg hebben dat de bewonersinitiatieven onderling gaan concurreren, er hierdoor afzonderlijke eilandjes ontstaan en samenwerking uit de weg wordt gegaan (er is namelijk geen bestaanszekerheid). Als door de onderzoekers gevraagd werd naar de belemmeringen in de samenwerking betreft mensen met een beperking, komt de onzekerheid op verschillende vlakken weer terug. Vijf van de negen sociale professionals geven aan dat deze het soms lastig vinden om deze groep volledig los te laten. Dit omdat mensen met een beperking vaak langdurige hulp nodig hebben en maar weinig bewoners zich langdurig willen inzetten voor iemand. Daarnaast speelt onbekendheid met de doelgroep een grote belemmering. Eén respondent verwoordt dit door te zeggen: *“Zij zeggen dan van: Ja, daar hebben we niet zoveel kaas van gegeten... en dan houdt het eigenlijk daar ook op. Dus in die zin is dat nog eigenlijk een, denk ik een beetje een gat in het aanbod.”* Met andere woorden wordt er aangegeven dat de meeste bewoners niet bekend zijn met de doelgroep en daardoor minder snel openstaan om met deze doelgroep aan het werk te gaan. Toch is deze sociale professional van mening dat men de bewoners niet onder druk kan zetten omtrent het werken met deze doelgroep. Dit zorgt volgens hen namelijk voor onbegrip bij de bewoners, die in sommige gevallen al veel verantwoordelijkheid en druk voelen.

Kansen

De sociale professionals zijn tijdens de interviews bevraagd over welke kansen zij zien in de samenwerking als het de doelgroep mensen met een beperking betreft. Acht van de negen sociale professionals hebben zich positief uitgesproken over het buurtnetwerk. Wel geven zij allen aan dat er nog kansen liggen in deze specifieke samenwerking. Zo zegt één respondent dat het wel belangrijk is dat mensen bij elkaar blijven komen. Een manier waarop dit volgens deze respondent kan gebeuren is om er voor te zorgen dat een onderwerp of thema dat behandeld wordt, voor iedereen interessant is. Het belang van een transparante samenwerking waarbij een netwerk wordt opgebouwd en sprake is van korte lijnen, is volgens zes van de negen respondenten het belangrijkste. Bij belemmeringen kwam meerdere malen de term onduidelijkheid naar voren. Om deze onduidelijkheid te verkleinen geeft één respondent aan dat de wijkwebsite verbeterd zou kunnen worden. Door hier zichtbaar te maken wie iedereen is en wie wat doet, zou dit voor de burger meer duidelijkheid bieden. Vooral voor de doelgroep, mensen met een beperking, zou dit een belangrijke stap zijn gezien de verborgenheid van deze doelgroep. Daarnaast geeft één respondent aan dat het vooral de succeservaringen zijn die mensen kunnen helpen zich ergens mij aan te sluiten. De sociale professional ziet zichzelf als belangrijke initiator hierin. Het corporatief te werk gaan met betrekking tot deze doelgroep wordt als essentieel bestempeld door drie van de negen professionals, waarbij doorverwijzen en samenwerken een belangrijke rol innemen. Daarnaast zijn er ook veel kansen die door afzonderlijke respondenten worden benoemd. Zo benoemt één respondent dat deze graag meer wilt samenwerken met stagiaires van het HBO, zegt een tweede respondent dat het goed zou zijn als Informatiepunt 033 meer bekendheid zou krijgen in de wijk en geeft een derde respondent aan dat het buurtnetwerk uitgedragen moet worden naar andere wijken. Duidelijk is dat deze kansen een raakvlak hebben met het versterken van de burger en diens initiatieven.

3.3.2 Bewonersinitiatieven

Belemmeringen

Aan de bewonersinitiatieven is gevraagd welke belemmeringen zij zagen in de samenwerkingsrelatie met sociale professionals. Wat drie van de zeven respondenten heeft aangegeven, was dat er voor hun gevoel geen gelijkwaardige relatie bestaat tussen henzelf en de sociale professional. Zo werken volgens respondenten de professionals meer op individueel vlak en zichzelf op collectief vlak. Wel loopt dit in elkaar over, wat echter ook weer onduidelijkheid brengt in de rolverdeling. Twee van de zeven respondenten geven aan dat

de sociale professionals drukke agenda's hebben die een negatieve impact op de samenwerking kunnen hebben. Eén van deze respondenten heeft dan ook het gevoel dat er niet altijd tijd is voor hen. Eén respondent vatte deze ongelijkheid in de relatie als volgt samen: "...bewoners zeggen van, er wordt hier in de wijk heel veel voor ons georganiseerd, maar niet zoveel met ons. Er is geen harmonie...." Daarnaast praten vier van de zeven respondenten over de belemmeringen vanuit de gemeente. Zo legde een respondent uit dat de "krachtige en machtige overheid" nu alles heeft losgelaten en dat de respondent het dan zelf moet oplossen. Een andere respondent vertelt dat alles afhangt van vrijwilligers die erg onder druk staan. Deze vrijwilligers hebben dus naast het vrijwilligerswerk nog andere werkzaamheden. De verantwoordelijkheid en het hebben van weinig tijd zorgen voor een grote druk bij de respondenten. Vijf van de zeven respondenten gaven aan dat concurrentie tussen zowel andere professionals als andere bewonersinitiatieven een rol speelt. Als een grote organisatie al iets organiseert, gaat een bewonersinitiatief dit niet nog eens extra opzetten. Dit is onder andere terug te herleiden naar subsidies die volgens één respondent ongelijk worden verdeeld. Door deze bezuinigingen vallen contacten die je voorheen had weg, waardoor het lastiger wordt bevonden een initiatief van de grond te krijgen. Eén respondent geeft aan dat de drang wordt gevoeld om jezelf continu onder de aandacht te brengen van de ander en deze respondent heeft het gevoel dat gelden belangrijker zijn dan de samenwerking zelf. Er wordt door drie van de zeven bewonersinitiatieven aangegeven dat er nog niet goed wordt doorverwezen, zowel van de sociale professional naar de bewonersinitiatieven als andersom. Door onduidelijkheid over waar burgers heen kunnen is een respondent van mening dat de drempel om hulp te vragen vergroot wordt. Zo wordt een hulpvraag soms naar vier verschillende instanties gestuurd, geeft een respondent aan. Er zijn daarnaast nog meer uitdagingen die worden genoemd door de respondenten. Zo blijkt het nogal lastig te zijn om de juiste mensen te vinden voor de initiatieven. Andere bewoners willen zich niet altijd vastbinden aan iets. Daarnaast geeft een respondent aan dat de wet- en regelgeving ook niet altijd in het voordeel van de respondenten werkt.

Kansen

De respondenten is gevraagd welke kansen zij zien in de samenwerkingsrelatie met de ander. Eén respondent gaf aan dat het belangrijk is dat mensen in de wijk steeds meer zelfvertrouwen ontwikkelen. Dit zou gedaan kunnen worden door mensen in de wijk zelf aan het werk te zetten om hun eigen wijk te verbeteren. "*Waarom iemand van buitenaf als iemand in de wijk het zelf ook goed kan.*" Volgens deze respondent is het dan ook van groot belang dat burgers op een voetstuk worden geplaatst en betrokken worden bij het maken van plannen betreft de wijk. Hierbij worden ontwikkelingen dicht bij de wijk gehouden en kunnen burgers zelf meer problemen oplossen. Met deze kans worden mensen bereikt die normaal gesproken buiten de boot vallen. Het weten van elkaar wat de ander doet, wordt gezien als essentieel onderdeel om zo veel mogelijk mensen te bereiken en te helpen. Hierdoor zouden burgers sneller door burgerinitiatieven kunnen worden doorverwezen, zeggen vier van de zeven respondenten. Het behoud van het buurtnetwerk wordt dan ook als zeer waardevol beschouwd door de verschillende bewonersinitiatieven. Door het afstemmen met elkaar en het korte lijnen met elkaar hebben, wordt de concurrentie onderling teruggedrongen. Daarnaast is er door een respondent een pleidooi gedaan om een centraal aanspreekpunt in de wijk te maken voor burgers. Op deze manier wordt er verwacht dat burgers weten waar ze terecht kunnen voor hulp en wordt er een breed aanbod aangeboden wat voor iedereen toegankelijk is. Ook hier komen volgens de respondenten kansen aan te pas. Het stellen van doelen en het ontwerpen van een gezamenlijke plek voor burgers moet volgens twee van de zeven respondenten in samenwerking met de ander tot stand komen. Samen met een organisatie die volgens één respondent, ook taken kan oppakken als de druk te groot wordt. Als laatste geeft één respondent aan dat hetgeen wat in de eigen wijk geleerd wordt, ook uitgedragen kan worden naar een andere wijk.

Conclusie

Deelconclusie 1

Op welke manier verloopt de huidige samenwerking tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, met betrekking tot mensen met een beperking?

Uit bovenstaande resultaten valt te concluderen dat sociale professionals en bewonersinitiatieven veel samenwerken in de wijk Soesterkwartier. Veelal de meeste cliënten en overige bewoners worden bereikt door doorverwijzingen van de ene partij naar de ander. De respondenten zijn op de hoogte van de werkzaamheden van de ander. Dit wordt absoluut versterkt door deelname aan het buurtnetwerkoverleg. De voornaamste voordelen van dit overleg zijn volgens de respondenten: het ervaren van verbondenheid door het delen van informatie over huidige activiteiten en het leren kennen van andere organisaties en initiatieven en hier op in spelen. Communicatie wordt genoemd als een belangrijk aspect van de samenwerkingsrelatie, hierdoor kunnen op een zo efficiënt mogelijke wijze mensen met een beperking bereikt en geactiveerd worden. De meeste respondenten zijn tevreden over de uitkomsten van het buurtnetwerkoverleg, enkelen hebben hun twijfels of dit de meest effectieve wijze is.

Deelconclusie 2

Welke rol zien de sociale professionals en de bewonersinitiatieven voor zichzelf en de ander in de onderlinge samenwerking, met betrekking tot mensen met een beperking?

Wanneer we zowel de sociale professionals als bewonersinitiatieven vroegen naar de rolverdeling, zagen zij een duidelijke rol voor zichzelf, maar moesten ze wat langer nadenken over de rol van de ander. Vanuit de resultaten kan geconcludeerd worden dat beide partijen zichzelf zien als verbinder. Daarbij zien sociale professionals en bewonersinitiatieven zich als tussenpositie waarmee zij de taak krijgen om door te verwijzen naar elkaar. Verder hebben ze elkaar nodig om de samenwerking op een goede manier voort te zetten. Zij zien de rol van de ander als deskundige op het eigen gebied met als taak open te staan tot het delen van deze kennis. Sommige sociale professionals geven aan de burger centraal te stellen, maar het toch lastig vinden om de verantwoordelijkheid meer aan de bewonersinitiatieven over te dragen. Bewonersinitiatieven zijn zelf ook nog erg zoekend op welke manier zij sociale professionals binnen dit kader kunnen plaatsen. Omdat zij aangeven zelf veel kennis te hebben, maar de aanvulling van sociale professionals zeker nodig hebben om hun initiatief beter te laten draaien zien zij dit als belangrijke taak. Meerdere respondenten zijn tevreden over de huidige rolverdeling. Ze zien het belang van elkaars aanwezigheid en samenwerking om de situatie voor mensen met een beperking te kunnen verbeteren.

Deelconclusie 3

Welke kansen en belemmeringen zijn aanwezig in de samenwerkingsrelatie tussen sociale professionals en bewonersinitiatieven, met betrekking tot mensen met een beperking?

Een opvallende observatie is dat beide groepen respondenten over het algemeen langer moesten nadenken over de vraag betreft de belemmeringen. Sommigen van hen gaven zelfs aan niet te willen denken in belemmeringen, maar juist in kansen. Dit is kenmerkend als gekeken wordt naar de antwoorden die werden gegeven op het moment dat er naar de kansen werd gevraagd. Deze waren over het algemeen een stuk uitgebreider. Kijkend naar de belemmeringen zijn er overeenkomsten en verschillen op te merken. Bij beide groepen respondenten kwam naar voren dat er nog grote onzekerheid en onduidelijkheid heerst. Onzekerheid van bestaan bij de bewonersinitiatieven en onduidelijkheid van de rolverdeling bij beide partijen. Wel hebben de partijen een duidelijke visie over hoe dit verbeterd zou kunnen worden. Het buurtnetwerk wordt als erg positief beschouwd en wordt meerdere malen genoemd als een belangrijke factor in de samenwerking. Wel zou deze samenwerking transparanter kunnen en voelen verschillende

bewonersinitiatieven een ongelijke verhouding tot de sociale professional. Deze zou verkleind moeten worden om de kortere lijnen te kunnen behouden. Op deze manier kunnen bewonersinitiatieven en sociale professionals sneller naar elkaar doorverwijzen op het moment dat iemand met een functiebeperking hulp nodig heeft. Beide partijen zijn het erover eens dat mensen met een beperking vaak nog wel professionele begeleiding nodig hebben.

Conclusie

“In welke mate zijn sociale professionals en bewonersinitiatieven tevreden over de onderlinge samenwerking met betrekking tot mensen met een beperking, in de wijk Soesterkwartier?”

Er valt uit bovenstaande conclusies te concluderen dat sociale professionals en bewonersinitiatieven in de wijk Soesterkwartier over het algemeen tevreden zijn over de onderlinge samenwerking met betrekking tot mensen met een beperking. Vooral door het buurtnetwerkoverleg hebben de verschillende partijen direct contact met elkaar, ze ervaren het als efficiënt om op de hoogte te zijn van de ontwikkelingen binnen het Soesterkwartier. De sociale professionals en de bewonersinitiatieven gaven aan dat het voor de samenwerking van groot belang is om op de hoogte te zijn van elkaars aanbod. Op die manier kan er op elkaar afgestemd worden en kan er verbinding worden gezocht. Dit kan echter alleen bereikt worden door goede communicatie, zo zeggen de respondenten.

De maatschappelijke ontwikkelingen dwingen de beide partijen om opnieuw hun plaats te vinden in de samenleving. Bewonersinitiatieven gaan een belangrijkere, meer sturende rol spelen en de sociale professionals ondersteunen deze initiatieven met hun expertise. Over deze rolverdeling is momenteel nog onduidelijkheid, omdat dit nog in ontwikkeling is. Respondenten zoeken naar duidelijkheid over de onderlinge verhoudingen in de samenwerkingsrelatie.

Tegelijkertijd is gebleken dat een groot deel van de bewonersinitiatieven te kampen heeft met onzekerheden over hun voortbestaan. Ieder initiatief vecht voor zijn eigen subsidie van de gemeente en hierdoor ontstaan zo nu en dan onderlinge spanningen, die voelbaar kunnen zijn in bijvoorbeeld het buurtnetwerkoverleg. Zowel de sociale professionals als de bewonersinitiatieven geven aan dat de samenwerking met betrekking tot mensen met een beperking niet volledig kan worden losgelaten. Er zal altijd begeleiding nodig zijn van een professional.

Op de vraag of beide partijen tevreden zijn over de samenwerking, geven vrijwel alle respondenten terug inderdaad tevreden te zijn. Betreft mensen met een beperking geeft een enkeling aan dat ze hier nog te weinig mee in aanraking komen. Bij bewonersinitiatieven heeft dit vaak te maken met de opstartfase waarin ze verkeren. Ondanks hun relatief korte bestaan verwachten zij wel deze groep mensen tegen te gaan komen. Met betrekking tot mensen met een functiebeperking heerst er soms nog wat onduidelijkheid betreft de rolverdeling van beide partijen en het doorverwijzen.

Op basis van deze conclusie zijn de volgende aanbevelingen geformuleerd voor de opdrachtgever:

- Dit onderzoek is nu alleen gericht op de wijk Soesterkwartier. Uit de conclusie is gebleken dat de samenwerkingspartners tevreden zijn over de vorm van samenwerking. Er zou nader onderzocht kunnen worden hoe deze samenwerkingsrelatie in andere wijken verloopt. Daarnaast zou de vorm van samenwerking, het buurtnetwerk, als pilot kunnen worden opgezet in een wijk waar de samenwerkingsrelatie nog niet tot stand is gekomen.
- De doelgroep, mensen met een functiebeperking, is vaak een verborgen groep. Ondanks dat beide partijen hebben aangegeven hiermee in aanraking te komen, is er nog geen duidelijke richtlijn hoe de samenwerking voor deze groep er uit zou kunnen zien. Deze richtlijn zou ontwikkeld kunnen worden om deze onduidelijkheden te verminderen.

Discussie

Het uitgangspunt van de eerste onderzoeksopzet, was dat er twee wijken in Amersfoort onderzocht zouden worden. De resultaten van de interviews zouden naast elkaar worden gelegd om een vergelijking te maken. Doordat één van de twee wijken op vrij korte termijn wegviel, heeft dit gezorgd voor een aanpassing in de onderzoeksopzet. Om de betrouwbaarheid van het onderzoek te waarborgen was in eerste instantie het voornemen om minimaal 30 interviews af te nemen in de twee verschillende wijken. Door het onderzoeken van één wijk is het respondentenaantal lager uitgevallen dan voorgenomen. Het aantal is uitgekomen op 16 respondenten. Het lager uitvallen van het respondentenaantal is ook te wijten aan de doelgroep mensen met een functiebeperking. Ondanks dat er een verscheidenheid aan bewonersinitiatieven zijn in de wijk Soesterkwartier, moest er kritisch gekeken worden naar welke bewonersinitiatieven van toegevoegde waarde waren voor het onderzoek. De onderzoekers zijn het erover eens dat een hoger respondentenaantal de betrouwbaarheid van het onderzoek zou vergroten. Dit had bereikt kunnen worden door de vergelijking met een andere wijk of het interviewen van beleidsmakers, bijvoorbeeld ambtenaren. Toch is er, met name onder de groep sociale professionals, een verzadigingspunt bereikt. De antwoorden kwamen voor een groot deel overeen en uit de interviews kwam dan ook niet veel nieuwe informatie meer.

Tijdens het onderzoek is de validiteit zo goed mogelijk gewaarborgd. Om een zo breed mogelijk beeld te creëren van de wijk zijn zoveel mogelijk verschillende sociale professionals en bewonersinitiatieven bevestigd. Er is getracht de interviews af te nemen in een aparte ruimte waar er zo min mogelijk ruis kon ontstaan. In een enkel geval was dit niet mogelijk door ontbreken van de faciliteit. Over het algemeen valt te stellen dat het voorkomen van ruis tijdens de interviews gelukt is. Ondanks het kleine respondentenaantal zijn de onderzoekers van mening dat de zogenaamde steekproef wel representatief is. Vrijwel alle betrokkenen betreft het onderzoek in de wijk Soesterkwartier zijn benaderd en geïnterviewd. Gezien het brede beeld wat van de wijk Soesterkwartier is verkregen, zouden positieve elementen in de samenwerking ook gebruikt kunnen worden in andere wijken. Dit komt tevens terug in de aanbeveling.

De resultaten van het onderzoek komen niet overeen met de initiële verwachtingen. Dit is echter op een positieve manier. De verwachting was dat er geen samenwerkingsrelatie tot stand zou zijn gekomen, dan wel niet dat deze nog in de opstartfase zou zijn. De resultaten laten echter zien dat er in de samenwerkingsrelatie al grote stappen zijn gemaakt. Daarnaast zetten alle respondenten de eigen kracht van de burger centraal en staan zij hier positief tegenover. Dit is in lijn met de maatschappelijke ontwikkelingen, benoemd in hoofdstuk 1. Ook blijken de bewonersinitiatieven al in aanraking te komen met mensen met een beperking en hebben zij voor zichzelf een helder beeld hoe de samenwerking in deze eruit zou moeten zien. Beide partijen hebben aangegeven dat begeleiding van een professional bij deze doelgroep aanwezig zou moeten zijn. Dit strookt ook met de gegevens die gevonden in het literatuuronderzoek. Als laatste is ook de belemmering omtrent het openstaan van contact met eerder genoemde doelgroep naar voren gekomen. De bewonersinitiatieven die zijn bevestigd stonden open voor dit contact. Dit gaat tegen de verwachting in. Het moge duidelijk zijn dat op bepaalde aspecten het onderzoek de verwachtingen van de onderzoekers heeft overtroffen. Niet alleen is er een samenwerkingsrelatie die al enige tijd bestaat, maar zijn beide partijen hier tevreden over.

Literatuurlijst

Boer, N. & Lans, van der. J. (2013). *Burgerkracht in de wijk: sociale wijkteams en de socialisering van de verzorgingsstaat*. Geraadpleegd op 17 januari 2016 via: http://gemeentenvandetoekomst.nl/infodragerscmspublicaties/140225172155_handreiking-burgerkracht-in-de-wijk.pdf

Brink, C. & Veen, van der. N. (2013). *Zelfregie, eigen kracht, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid: De begrippen ontward*. Geraadpleegd op 17 januari 2016 via: https://www.movisie.nl/sites/default/files/alfresco_files/Kennisdossier%20%20Zelfregie%20eigen%20kracht%20zelfredzaamheid%20en%20eigen%20verantwoordelijkheid%20%5BMOV-1421737-0.1%5D.pdf

College voor de rechten van de mens (2016). *Als je een beperking hebt*. Geraadpleegd op 20 januari 2015 via: <https://www.mensenrechten.nl/mensenrechten-voor-u/als-je-een-beperking-hebt>

Denters, S.A.H., Tonkens, E.H., Verhoeven, I. & Bakker, J.H.M. (2013). *Burgers maken hun buurt*. Platform 31. Geraadpleegd op 16 januari 2016 via: http://doc.utwente.nl/83283/1/Publicatie_Burgers_maken_hun_buurt.pdf

Doorn, L. van, Etten, Y. van & Gademan, M. (2013). *Outreachend werken: Basisboek voor werkers in de eerste lijn*. Bussum: Uitgeverij Coutinho

Ewijk, H. van & Wesdijk, A. (2015). *Stadgebiedscans: sociale basisinfrastructuur Amersfoort*. Amersfoort: Gemeente Amersfoort

Gemeente Amersfoort (2015). *Presentatie sociale basisinfrastructuur*. Amersfoort: Gemeente Amersfoort

Gemeente Amersfoort (2016). *Wijkteams*. Geraadpleegd op 5 februari 2016 via: <http://www.amersfoort.nl/Wijkteams.html>

Hogeschool Utrecht (2016). *Kenniscentrum Sociale Innovatie*. Geraadpleegd op 3 maart 2016 via: <http://www.onderzoek.hu.nl/kenniscentra/sociale-innovatie>

Imming, F. & Tigelaar, M. (2015). *Peiling inrichting sociale basisinfrastructuur 2017 en verder*. Amersfoort: Gemeente Amersfoort

Lieshout, van. H. & Cardol, M. (2012). *Thuis in de gemeente: tien handreikingen voor professionals en gemeenten om meedoen van mensen met een verstandelijke beperking te vergroten*. Nivel. Gevonden op 25 maart 2016 via: <http://www.nivel.nl/sites/default/files/bestanden/Handreiking-thuis-in-de-gemeente.pdf?>

Meulenkamp, T., Hoek, van der. L. & Cardol, M. (2011). *Deelname aan de samenleving van mensen met een beperking en ouderen: Rapportage participatiemonitor 2011*. Nivel. Gevonden op 25 maart 2016 via <http://www.nivel.nl/sites/default/files/bestanden/participatiemonitor2011.pdf>

Movisie (2014). *Werkt de participatiesamenleving? Zoek het uit!* Geraadpleegd op 1 februari 2016 via <https://www.movisie.nl/artikel/werkt-participatiesamenleving-zoek-uit>

Nationaal Kompas Volksgezondheid (2016). *Lichamelijk functioneren samengevat*. Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu. Geraadpleegd op 20 februari 2016 via: <http://www.nationaalkompas.nl/gezondheid-en-ziekte/functioneren-en-kwaliteit-van-leven/lichamelijk-functioneren/lichamelijk-functioneren-samengevat/>

Raad Amersfoort (2015) *Meerjarig beleidskader sociaal domein Amersfoort 2015-2018* Geraadpleegd op 22 maart 2016 via <http://www.amersfoort2014.nl/wp-content/uploads/2014/10/Meerjarig-beleidskader-sociaal-domein-Amersfoort-2015-2018-vastgestelde-geamendeerde-versie.pdf>

Soesterkwartier (2015) '*Heb je even voor mij?*' Geraadpleegd op 21 februari 2016 via <http://www.soesterkwartier.info/heb-je-even-voor-mij>

Tonkens, E. & I. Verhoeven (2011). *Bewonersinitiatieven: proeftuin voor partnerschap tussen burgers en overheid. Een onderzoek naar bewonersinitiatieven in de Amsterdamse wijkaanpak*. Amsterdam: Universiteit van Amsterdam/Stichting Actief burgerschap.

Vereniging van Nederlandse Gemeenten (2013). *Sociale wijkteams in ontwikkeling: Inrichting, aansturing en bekostiging*. Geraadpleegd op 20 maart 2016 via: <https://vng.nl/files/vng/publicaties/2013/20130805-sociale-wijkteams-in-ontwikkeling.pdf>

Verhoeven, N. (2010). *Wat is onderzoek?* Den Haag: Boom onderwijs.

Welzin (2016). *Missie*. Geraadpleegd op 10 april 2016 via: <http://www.welzin.nl/over-welzin/missie/>

Wesdijk, A. & Ewijk, H. van (2015). *Stadsgebiedscans. Sociale basisinfrastructuur Amersfoort*. Amersfoort: Gemeente Amersfoort.

Bijlage 1: Interviewvragen sociale professionals

Inleidend: *Het afgelopen jaar zijn er veel ontwikkelingen geweest in het sociale domein. De eigen kracht van de burger speelt een steeds grotere rol en er wordt verwacht dat de burger enige mate van participatie en zelfstandigheid beheerst. De rol van bewoners is hierdoor ook een meer prominente rol gaan spelen. De vraag is in hoeverre de meer kwetsbaardere burger, bijvoorbeeld mensen met een beperking, hier ook aan mee kunnen doen. Het doel van dit onderzoek richt zich dan ook op zowel bewonersinitiatieven als de sociale professional en de mogelijke samenwerking die onderling bestaat.*

- Kunt u mij misschien vertellen wat precies uw functie is binnen het wijkteam?
- Hoe kijkt u naar participatie als ik het heb over mensen met een beperking?

Korte uitleg: *In dit onderzoek worden mensen met een beperking genoemd, wat erg breed kan worden opgevat. Dit onderzoek richt zich vooral op mensen die door een functiebeperking moeilijkheden ervaren in het meedoen aan het maatschappelijk verkeer. Dit kunnen bijvoorbeeld mensen zijn die een chronische ziekte/aandoening hebben, een geestelijke of fysieke handicap. Deze mensen ervaren beperkingen in het uitvoeren van dagelijkse werkzaamheden.*

- In hoeverre komt u in aanraking met mensen met een beperking?
- Op welke wijze ondersteunt de organisatie deze mensen?
- Komen hierbij bewonersinitiatieven in beeld?
- Wat komt er in u op als ik het heb over bewonersinitiatieven?
- Met welke bewonersinitiatieven bent u bekend in deze wijk?
- Op welke wijze heeft u contact met deze bewonersinitiatieven?

Korte uitleg: *In dit onderzoek wordt er gesproken over een samenwerkingsrelatie. Onderdelen van een samenwerkingsrelatie, met betrekking tot dit onderzoek, zijn onder andere het hebben van regelmatig contact, het mogelijke doorverwijzen van een persoon/cliënt en mogelijke besprekingen om de samenwerking in stand te houden (dan wel niet te verbeteren).*

- Hoe staat u tegenover een mogelijke samenwerking met deze bewonersinitiatieven?
- Hoe verloopt deze samenwerking? Of Hoe zou deze samenwerking kunnen verlopen?
- Welke rol ziet u voor uzelf binnen deze samenwerking?
- Welke rol ziet u voor het bewonersinitiatief binnen deze samenwerking?
- Zien jullie in deze samenwerking bepaalde belemmeringen? (Bijvoorbeeld in het ontstaan van de samenwerking, de vorm van deze samenwerking en het in stand houden van de samenwerking.)
- Welke kansen liggen hier nog in uw ogen?
- Wat voor invloed, denkt u, zou deze samenwerkingsrelatie kunnen hebben op de eigen kracht van mensen met een beperking?
- Zijn er nog dingen die tijdens dit gesprek nog niet zijn behandeld?

Bijlage 2: Interviewvragen bewonersinitiatieven

Inleidend: *Het afgelopen jaar zijn er veel ontwikkelingen geweest in het sociale domein. De eigen kracht van de burger speelt een steeds grotere rol en er wordt verwacht dat de burger enige mate van participatie en zelfstandigheid beheerst. De rol van bewoners is hierdoor ook een meer prominente rol gaan spelen. De vraag is in hoeverre de meer kwetsbaardere burger, bijvoorbeeld mensen met een beperking, hier ook aan mee kunnen doen. Het doel van dit onderzoek richt zich dan ook op zowel bewonersinitiatieven als sociale professionals en de mogelijke samenwerking die onderling bestaat.*

- Kunt u mij misschien vertellen wat precies uw functie is binnen het bewonersinitiatief?
- Hoe kijkt u naar participatie als ik het heb over mensen met een beperking?

Korte uitleg: *In dit onderzoek worden mensen met een beperking genoemd, wat erg breed kan worden opgevat. Dit onderzoek richt zich vooral op mensen die door een functiebeperking moeilijkheden ervaren in het meedoen aan het maatschappelijk verkeer. Dit kunnen bijvoorbeeld mensen zijn die een chronische ziekte/aandoening hebben, een geestelijke of fysieke handicap. Deze mensen ervaren beperkingen in het uitvoeren van dagelijkse werkzaamheden.*

- In hoeverre komt u in aanraking met mensen met een beperking?
- Op welke wijze ondersteunt de organisatie deze mensen?
- Werkt u ook samen met sociale professionals?
- Op welke wijze heeft u contact met sociale professionals?

Korte uitleg: *In dit onderzoek wordt er gesproken over een samenwerkingsrelatie. Onderdelen van een samenwerkingsrelatie, met betrekking tot dit onderzoek, zijn onder andere het hebben van regelmatig contact, het mogelijke doorverwijzen van een persoon/cliënt en mogelijke besprekingen om de samenwerking in stand te houden (dan wel niet te verbeteren).*

- Hoe staat u tegenover (een mogelijke) samenwerking met sociale professionals?
- Hoe verloopt deze samenwerking? Of Hoe zou deze samenwerking kunnen verlopen?
- Zien jullie in deze samenwerking bepaalde belemmeringen? (Bijvoorbeeld in het ontstaan van de samenwerking, de vorm van deze samenwerking en het in stand houden van de samenwerking.)
- Welke rol ziet u voor uzelf binnen deze samenwerking?
- Welke rol ziet u voor de sociale professional binnen deze samenwerking?
- Welke kansen liggen hier nog in uw ogen?
- Wat voor invloed, denkt u, zou deze samenwerkingsrelatie kunnen hebben op de eigen kracht van mensen met een beperking?
- Zijn er nog dingen die tijdens dit gesprek nog niet zijn behandeld?

Bijlage 3: Onderverdeling per deelvraag

1. *Op welke manieren werken de sociale professionals en bewonersinitiatieven samen in de wijk en Soesterkwartier?*

- Op welke wijze ondersteunt de organisatie deze mensen?
- Komen hierbij bewonersinitiatieven in beeld?
- Wat komt er in u op als ik het heb over bewonersinitiatieven?
- Met welke bewonersinitiatieven bent u bekend in deze wijk?
- Op welke wijze heeft u contact met deze bewonersinitiatieven?

2. *Welke rol zien de sociale professionals en de bewonersinitiatieven voor zichzelf en de ander in de onderlinge samenwerking, met betrekking tot mensen met een beperking?*

- Hoe kijkt u naar participatie als ik het heb over mensen met een beperking?
- In hoeverre komt u in aanraking met mensen met een beperking?
- Hoe staat u tegenover een mogelijke samenwerking met deze bewonersinitiatieven?
- Hoe verloopt deze samenwerking? Of Hoe zou deze samenwerking kunnen verlopen?
- Welke rol ziet u voor uzelf binnen deze samenwerking?
- Welke rol ziet u voor het bewonersinitiatief binnen deze samenwerking?

3. *Welke kansen en belemmeringen zijn aanwezig in deze samenwerkingsrelatie?*

- Welke kansen liggen hier nog in uw ogen?
- Wat voor invloed, denkt u, zou deze samenwerkingsrelatie kunnen hebben op de eigen kracht en participatie van mensen met een beperking?
- Zijn er nog dingen die tijdens dit gesprek nog niet zijn behandeld?